

О. І. Дзира

## Михаїл (Хороший)



**МИХАІЛ** (Хороший Федот Никифорович; 10. 07. 1885, с. Федорівка Олександрій. пов. Херсон. губ., нині знято з обліку – 18. 05. 1977, м. Торонто, провінція Онтаріо, Канада) – церковний діяч. Закін. вищі диригент. курси у Свято-Михайлів. монастирі, Київ. духовну семінарію та істор.-філол. факультет Університету св. Володимира у Києві. 16 грудня 1912 хіротонізов. на диякона, 24 квітня 1920 рукопоклад. на священника. Душпастирював у с. Тернівка (нині Смілян. р-ну Черкас. обл.), від 1923 – у Черкасах, де був настоятелем кафедрал. собору Різдва Богородиці. Взяв активну участь у розбудові УАПЦ, очолив її Черкас. окружну раду, запропонував влас. укр. перекл. Псалтиря, виконаний ще 1919. За віддану й успішну працю для УАПЦ нагородж. митрою. У вересні 1929 заарешт., у квітні 1930 засудж. до 8-ми р. ув'язнення. Покарання відбував на Кольс. п-ові, Соловец. о-вах та Ухто-Печор. таборах (усі – РФ). 1937 звільнений, переїхав на Донбас, згодом – у Кіровоград (нині Кропивницький). Від поч. нім. окупації 1941 став настоятелем парафії УАПЦ в Кіровограді, разом з ін. священниками створив у місті Вище церк. упр. і очолив його. 12 травня 1942 в Андріїв. соборі в Києві хіротонізов. на єпископа Єлисаветградського; від поч. листопада 1942 – архієпископ Миколаївсько-Єлисаветградський. Перед єпископською хіротонією прийняв чернецтво з ім'ям Михаїл. 1944 виїхав до м. Мюнхен (Німеччина). Організував церк. упр., об'їжджав парафії в таборах для переміщених осіб. 1946 організував Богослов.-пед. академію УАПЦ, був її урядуючим куратором і професором. Відповідно до рішення собору єпископів 1948 переїхав до Бельгії, 1951 на запрошення консисторії Укр. греко-православ. церкви (УГПЦ) емігрував до Канади. На Надзвич. соборі УГПЦ Канади 8–9 серпня 1951 відкликав свою кандидатуру на користь митрополита Іларіона (Огієнка), натомість обраний архієпископом Торонто та Сх. Канади (водночас. став заст. митрополита). Активно

створював нові парафії, розбудовував реліг.-громад. життя в діаспорі. Після смерті Іларіона в 1972–75 – першоєрарх УГПЦ Канади, митрополит Вінніпеґа та всієї Канади. До смерті залишався архієпископом Торонто й Сх. Канади. Автор низки наук.-богослов. праць, серед яких – «Поширений катехизис Православної Церкви Христової» (Мюнхен, 1947; Кенсінґтон, 1992), «Світова епопея» (т. 1–3, 1954–56), «Духовний світ. Душа людини. Парапсихологія» (1961), «Коротка Св. Біблія: віра в месію – Христа Спасителя в Старому Завіті і христова церква: обітниці Божі через патріархів і пророків про Христа Спасителя» ([б. р.]; усі – Торонто), а також муз. композицій, зокрема херувим., постових і великод. пісень, канонів на день Св. Трійці та Преображення Господнього, колядок, ораторії на сл. Т. Шевченка «Муза».

### **Рекомендована література**

1. 45-літній ювілей пастирської праці архієпископа Михаїла // Укр. православне слово. 1966. Т. 17, № 1;
2. Бл. пам. митрополит Михаїл // Укр. православне слово. 1977. Т. 28, № 7–8;
3. В Торонті помер митрополит УГП Церкви Михаїл // Свобода. 1977, 15 черв.;
4. Міненко Т. Життєвий шлях митрополита Михайла // Вісн. 1977, 15 черв.;
5. Помер митрополит Михаїл // Нові дні. 1977. Ч. 329;
6. Мартирологія українських церков. Т. 1. Торонто, 1987.

### **Бібліографічний опис:**

Михаїл (Хороший) / О. І. Дзира // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-64750>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).